

Zapomenutí muži

Kern

Zapomenutí muži Narození do svých strojů
Odletěli za La Manche
Do náručí vzdušných bojů
Dolů pohled odpoután Šplhají na holku oblou
Život je tu takovej Že právě smrt si hlídá

sky Co chvíli rádio řve: Bye! Kdo včera byl už není...

Peklo je jen o kus dál Než hloubka lidských očí
Sudička i osud má je Uprostřed nitek křížů
A ti co mohli nemohou Jen pírká tu po nich zbydou
I mrak je krví politej A smrt si stále hlídá

sky Co chvíli rádio řve: Bye! Kdo včera byl už není...

Zapomenutých je ráj Ti nevěděli to kam přijdou
Jakým ohněm nakrmí je A skryjí vodou či hlinou
Když rojili se ve hvězdách Ti muži chtěli domů
přijít Jen těžký pouta s oblohou
Sejmout když smrt si hlídá
Na konci strmých cest Good Bye
Vzpomenu na Biskaj Žulový obelisk a ráj
Na jména v zapomnění

Snad právě nás Snad právě nás
Ta jména teď rozechvějí

Snad právě nám Snad právě nám
Ti muži říct to chtějí
Snad právě nám... Snad právě nám ...